

ONLINE PREDÁTOŘI NETVOŘÍ HOMOGENNÍ SKUPINU, NAJDEME MEZI NIMI OSOBY S VYSOKÝM I NÍZKÝM STUPNĚM SPOLEČENSKÉ NEBEZPEČNOSTI

Kamil KOPECKÝ

V našem dnešním textu se zaměříme na problematiku online predátorů, kterým se věnuje celá řada populárně-naučných a osvětových snímků, jako jsou Seznam se bezpečně, Na hory či nový snímek Víta Klusáka V síti. Zaměříme se na základní charakteristiku této skupiny a také na jejich společenskou nebezpečnost.

Předně je třeba říci, že **drtivou většinu tzv. online predátorů tvoří osoby, které mají nízkou společenskou nebezpečnost.** Jsou to zpravidla lidé, kterým stačí s dítětem v reálném čase komunikovat, vést rozhovor zaměřený na lidskou sexualitu, případně před dítětem či společně s ním např. provádět masturbaci či další sexuální praktiky. Jejich cílem není pořizovat např. záznamy dítěte, nutit dítě k pořizování intimních materiálů (dětské pornografie) a jejich šíření, ani dovést dítě na osobní schůzku, proto také nepoužívají pokročilé strategie manipulace. Jde jim jednoduše o rychlé uspokojení, adrenalin, překonání nudy, občerstvení vlastního sexuálního života atd. Samozřejmě i tito pachatelé se z pohledu trestního zákona dopouštějí trestných činů - při komunikaci s dítětem pod 15 let jde o trestné činy *Navazování nedovolených kontaktů s dítětem* (§ 193b TČ) a *Ohrožování*

výchovy dítěte (§ 201 TČ). Oba trestné činy však mají sazbu odnětí svobody na 2 roky, což znamená, že jde o trestné činy, které páchají pachatelé s nízkou společenskou nebezpečností. Jejich cílem není primárně dítětem ublížit, ale využít je pro vlastní prospěch. Nicméně i toto jednání má na dítě negativní dopad, může např. negativně ovlivnit vztah dívek k mužům, zdeformovat pohled dítěte na lidskou sexualitu a ovlivnit jejich další sexuální život apod.

Druhou skupinu predátorů pak tvoří osoby, které kromě výše uvedené závadné komunikace usilují o to **získat od dítěte různými způsoby intimní materiály** - např. pornografické fotografie či videa. Motivace pachatelů pro toto jednání pak může být různá - od vlastního uspokojení, přes snahu získat od dětí dětskou pornografii k dalšímu využití (prodej, sdílení, využití pornografie jako nástroje nátlaku na dítě apod.), pachatelé mohou usilovat také o finanční prospěch, nebo o to přimět dítě k osobní schůzce, která může vyústit až k sexuálnímu zneužití dítěte (v intencích trestního práva).

Zde již nastupuje celá řada trestných činů s vysokou společenskou nebezpečností, jako je *Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií* (§ 192 TZ), *Zneužití dítěte k výrobě pornografie* (§ 193 TZ), *Sexuální nátlak* (§ 186 TZ), *Pohlavní zneužití* (§ 187 TZ), *Znásilnění* (§ 185 TZ), *Nebezpečné pronásledování* (§ 354 TZ), *Účast na pornografickém představení* (§ 193a TZ) apod. Zde již nalezneme trestné činy s podstatně vyšší sazbou - např. tresty odnětí svobody na 10 let. Těchto pachatelů je však podstatně méně a jejich cílem je prokazatelně dítěti nějakým způsobem ublížit - až již psychicky či fyzicky.

Do této kategorie predátorů s vysokým stupně společenské nebezpečnosti patří tzv. kybergroomeři, kteří cílí především na to **přimět dítě k osobní schůzce v reálném světě, na které může dojít k sexuálnímu útoku na dítě**. Tito pachatelé jsou nejvíce nebezpeční, je jich však také nejméně. Bohužel v České republice nalezneme celou řadu případů, ve kterých skutečně ke zneužití dítěte na osobní schůzce došlo - oběťmi útoku pak byli chlapci i dívky.

V tomto kontextu připomínáme [mýtus o pedofilech](#), který jsme

podrobně analyzovali v našem předchozím textu. **Slovo pedofil NENÍ automaticky synonymem pro slovo sexuální predátor či abuzér.** To však také neznamená, že by pedofilní uživatel nemohl být agresorem - v celé řadě případů to tak skutečně je.

Základním nástrojem boje proti sexuálním predátorům je především prevence - tj. je třeba zajistit, aby se dítě do krizové situace nedostalo, případně aby se v krizové situaci chovalo správně - neposkytlo intimní materiál využitelný k vydírání a kontaktovalo dospělou osobu, především rodiče. V případě krize se pak nebát kontaktovat přímo Policii ČR. Možností je také využít služeb Linky bezpečí či poradny E-Bezpečí na www.napisnam.cz.

Pro E-Bezpečí
Kamil Kopecký